

gende gebeurtenissen. Toen ik om 7.30 u. een nestboom passeerde stak een vogel zijn kop uit de nestopening. Terstond trok hij deze weer terug. Op de terugweg uit het Aambos leek het mij alsof er in de verte geroffeld werd. Ik keerde daarom terug; om 7.40 u. kwam een ♂ grote bonte specht aangevlogen, roepend wit-wit-gré-gré. Deze streek neer in de populier en sloeg drie roffels. Nu verscheen een tweede exemplaar in een andere boom, onder het maken van grrr-grrr geluiden; om 7.45 u. zaten beide spechten onbeweeglijk, alleen de kop werd af en toe even gedraaid; om 8.11 u. vermocht een jongen, die met dreunende stap het pad af kwam, hen niet te storen, om 8.17 u. deed een vlucht overvliegende duiven het exemplaar in de populier iets van houding veranderen; om 8.24 u. weerklonk een roffel waarop beide spechten wegvlogen.

Dat ook zijn kleine neef in het najaar het trommelen nog niet verleerd heeft, bleek 18 November van hetzelfde jaar, toen ik in een der fruitbomen in de tuin van het St. Jozef-ziekenhuis te Heerlen een kleine bonte specht ontdekte, die op een drietal plaatsen een zeer ijle roffel liet horen.

Tot slot vermeld ik, dat een van de leden van het Natuurhistorisch Genootschap een specht tweemaal in het Aambos hoorde roffelen op 9 Dec. 1945. Het blijkt dus dat de specht het drukst aan de gang is in de maanden Februari, Maart en April, terwijl van die tijd af een sterke afname te bespeuren valt. Bij regelmatig observeren blijkt er echter in de overige maanden, zij het sporadisch, ook gesnord te worden.

EEN EN ANDER OVER DE OORWORMEN DIE IN ONS LAND VOORKOMEN

door
C. WILLEMSE

Vervolg Faunistische literatuur.

Van Heerdt P. F.: 1946. Eenige Physiologische en Oecologische Problemen bij *Forficula auricularia*.

Proefschrift. N. V. Drukkerij P. Den Boer, Utrecht, pp. 1—126, 46 figs.

(Bevat lijst van inlandsche soorten, maar niet compleet).

Mac Gillavry D.: 1924. Aanvullingen van eenige vroegere diagnosen.

2. Dermaptera.

Entomol. Berichten, Deel VI, no. 135, p. 237.

(*Cabia annulata* in een pakhuis).

Mac Gillavry D.: 1939. Ook een jubileum. Ibid., Deel X, no. 226, p. 127.

(Opsomming van het aantal bekende soorten inlandsche Orthoptera met en zonder Dermaptera).

Mac Gillavry D.: 1940. Wespen en Oorwormen in 1939. Ibid., Deel X, no. 232, p. 228.

(Overweldigend voorkomen van *Forficula auricularia* in Bergen N. H.).

Oudemans A. C.: 1914. Acarologische Aanteekeningen LII. Ibid., Deel IV, no. 76, p. 92

(De mijt *Anoctur polypori* nov. sp. op *Forficula auricularia*, Arnhem).

Walrecht B. J. J. R.: 1941. Waarnemingen aan een nestje van *Forficula auricularia* C. Ibid., Deel X, no. 242, p. 371.

(Waarneming van een nest met larven aan de voet van een dijkhelling met 3 volwassen oorwormen er in. Het geslacht van deze is echter niet aangegeven).

VLINDER-PHAENOLOGIE.

Tot welke interessante en belangrijke conclusies een goed beoefende vlinderwaarneming en een uitgebreide kennis van de literatuur kan leiden, heeft onlangs de heer Lempke te Amsterdam praktisch bewezen in een tweetal artikelen over *Araschnia levana* L. in het Natuurhistorisch Maandblad (1). Hij toonde hierin aan dat genoemde vlinder, na gedurende 20 jaren (1901—1921) niet waargenomen te zijn (2), in 1921 opnieuw verscheen en geleidelijk steeds talrijker werd totdat 1945 een hoogtepunt vormde. *Levana* blijkt thans zelfs winterhard te zijn. Daarbij kwam vast te staan, dat men de vlinder in de eerste periode vóór 1901, toen hij voornamelijk in Gelderland en Overijsel werd aangetroffen, als van Westfaalse oorsprong dient aan te zien, terwijl hij zich sinds 1921 vrijwel uitsluitend in het Zuiden van ons land vertoont (Limburg en Brabant), zodat we de Ardennen als uitzwermingshaard moeten beschouwen. Voorwaar een belangrijk feit voor de vlinder-geographie.

Intussen is dezelfde heer Lempke als technisch leider verbonden aan de phaenologische